

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

9

1912

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Τ.Κ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ

ΤΟΜΟΣ Θ' 30 Δεκεμβρίου 1912.—ΤΕΥΧΟΣ Δ'.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 64 χαρτῶφ κώδικι τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μονῆς Καρακάλλου, γεγραμμένῳ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα καὶ περιέχοντι Ἐκλογὴν γνωμῶν καὶ ἀποφθεγμάτων πατέρων, λόγους τινὰς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Ἡσαΐου τοῦ Ἐγκλεισίου καὶ τινὰς κανόνας τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Συνόδων, προσήρτηται ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἐν φύλλον πλῆρες ἀρχαιοτέρου ἐπὶ περγαμηνῆς κώδικος τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος (φ. 2 καὶ 276), πρὸ δὲ τοῦ ἐν ἀρχῇ φύλλου καὶ ἕτερον ἡμίσιον, ἀποκομμένον ἄνω καὶ κάτω (φ. 1). Ἐν δὲ τῇ περιγραφῇ τοῦ κώδικος τούτου ἐν τῷ ἐμφ' Καταλόγῳ τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἀγίου ὄρους ἑλληνικῶν κωδίκων ἐσημείωσα, ὅτι ἐν τοῖς φύλλοις τούτοις περιέχονται μέρη τοῦ Χρονικοῦ Γεωργίου τοῦ ἁμαρτωλοῦ¹. Ἄλλ' ἀκριβεστέρα ἐξέτασις τῶν ἔκτοτε ληφθέντων ἀπογράφων τῶν φύλλων ἐκείνων ἔπεισέ με, ὅτι ἡ γνώμη μου ἐκείνη δὲν εἶχεν ὀρθῶς καὶ ὅτι ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ἀποσπάσματα συνδεόμενα πρὸς ἄλλας τῶν παρὰ Βυζαντινοῖς ἐπιτομῶν ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Διὸ θεωρῶ σκόπιμον νάντιπαραβάλλω τὰ σωθέντ' ἀποσπάσματα τοῦ караκαλλινοῦ κώδικος πρὸς ἀνάλογα χωρία Βυζαντινῶν συγγραφέων πιστῶς συμπίπτοντα πρὸς αὐτά. Καὶ ἡ μὲν τάξις τῶν φύλλων δὲν εἶνε ἐν τῷ κώδικι ἢ προσήκουσα, πρέπει δὲ νὰ ταχθῶσιν ὡδε: φ. 1^{α-β}, φ. 276^{α-β}, φ. 2^{α-β}. τὰ δὲ εἰρημέν' ἀποσπάσματα, ὄντα συνεχῆ ἐν τῷ κώδικι, μόνον δ' ἐν τῇ κατωτέρῳ ἐκδόσει χάριν τοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους συγγραφῆς παραλληλισμοῦ χωρισθέντα, ἔχουσιν ὡδε:

¹ Τόμ. Α' σ. 135.

Βασικανικοῦ
Παρισιακοῦ
κώδικος 1712
(Praechter σ 521).

Δότος γραμ-
ματικοῦ
Ἐκδ. Βόννης
σ. 69,17-70,4.

Κεδρηνοῦ
Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α'
σ. 438,21-439,11.

Κώδιξ
τῆς μονῆς Καρα-
κάλλου.

Ἐκδ. Βόννης
σ. 69,17-70,4.

Ἐκδ. Βόννης
σ. 69,17-70,4.

Ἐκδ. Βόννης
σ. 438,21-439,11.

Ἐκδ. Βόννης
σ. 438,21-439,11.

Ἐκδ. Βόννης
σ. 438,21-439,11.

Ἐκδ. Βόννης
σ. 438,21-439,11.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΑΚΟΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΑΤ' ΕΠΙΣΤΑΣΙΝ ΠΡΟΪΣΤΑΣΙΣ

Ε. Μ. Δ.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
Κ. Τ. Π

νωσκε ἡμέα, ὃ καλὲ Πολύκαρπε, ὃ δὲ Ἐπιγινώσκω σὲ ἔ[φγ] τὸν πρωτότοκον¹ τοῦ Σατανᾶ. Θνήσκει² δὲ Ἄντωνίνος προβαλόμενος³ εἰς [βρασιλέα Μάρκον Ἄντωννον τὸν ἴδιον γαμβρόν.

τρός τότε ἐθυμμάζετο.... Πολύκαρπος δὲ ἐπίσκοπος Σμύρνης εἰς ὄψιν ἑλθὼν Μαρκίῳν ἤκουσεν «Ἐπιγινώσκεις ἡμέα, ὃ καλὲ Πολύκαρπε;» Ὁ δὲ «Ἐπιγινώσκω σὲ» ἔφγ «τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ». Θνήσκει δὲ Ἄντωνίνος προβαλόμενος εἰς βρασιλέα Μάρκον Ἄντωννον τὸν ἴδιον γαμβρόν.

σέ, ἔφγ, τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ. Θνήσκει δὲ Ἄντωνίνος προβαλόμενος εἰς βρασιλέα Μάρκον Ἄντωννον τὸν ἴδιον γαμβρόν.

σέ, ἔφγ, τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ. Ἄντωνίνος προβαλόμενος εἰς βρασιλέα Μάρκον Ἄντωννον τὸν ἴδιον γαμβρόν.

Κωδὶς
τῆς μονῆς Κα-
ρακάλλου.

Μάρκος Ἀντωνίνος.
Μάρκος Ἀντωνί-
νος ἐδασίλευσεν
ἐτη ιθ' μετὰ Βή-
ρου τοῦ γαμβροῦ
αὐτοῦ. Η[ολο]μοδύ-
τος δὲ Μάρκου
Γερμανοῦς [καὶ
Σαυρομά]τας εἴψει
τῆς στρα[τι]ας πιε-
ζομένης] καὶ διὰ
τοῦτο κινδυνευ-
ούσης]

φ. 1^ρ || [ὄμωρον δὲ] τοὺς
Ῥωμαίους παρα-
μυθίσασθαι ὅπερ
ὡς φασί· σφό[δρα]
1) διασώζο 2) ὡς

Κεδρηνοῦ
'Εκδ. Βόννης
σ. 439, 14-22.

Μάρκος Ἀντωνί-
νους ἐδασίλευσεν
ἐτη ιθ', μετὰ μὲν
Σεδήρου τοῦ γαμ-
βροῦ αὐτοῦ ἐτη ι'
καὶ μῆνας θ'. Πο-
λεμοδότης δὲ Γερ-
μανοῦς καὶ Σαρ-
μάτας, εἴψει τῆς
στρατιάς πιεζομέ-
νης καὶ διὰ τοῦτο
κινδυνεύουσης,
τοὺς ἐπὶ τῆς Μελι-
τινῆς οὕτω καλου-
μένης λεγεῶνος,
Χριστιανοῦς ὄντας,
εἰ εὐχῆς ἔκτενοδός
πρὸς τὸν θεὸν γε-
νομένης τοὺς μὲν
πολεμίους κεραυ-
νοῦ βληθῆναι, ὅμ-
ωρον δὲ τοὺς Ῥω-

Λέοντος Γραμ-
ματικοῦ
'Εκδ. Βόννης
σ. 70, 6-7 καὶ 12-21.

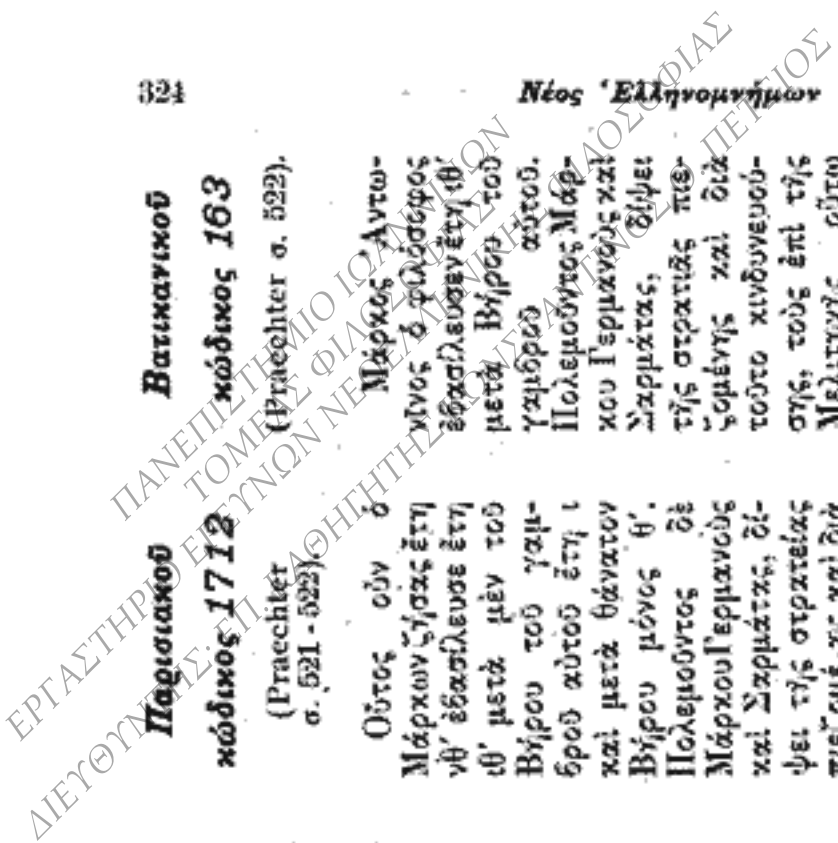
Μάρκος Ἀντωνίνος
ὁ φιλόσοφος καὶ Βή-
ρος ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ.
Μάρκος Ἀντωνί-
νους ἐδασίλευσεν
ἐτη ιθ' μετὰ Βήρου
τοῦ γαμβροῦ αὐ-
τοῦ..... Πολεμοδύ-
τος Μάρκου Γερ-
μανοῦς καὶ Σαρ-
ρομάτας, εἴψει τῆς
στρατιάς πιεζομέ-
νης καὶ διὰ τοῦτο
κινδυνεύουσης,
τοὺς μὲν ἐπὶ τῆς
Μελιτινῆς οὕτω
καλουμένης λεγε-
ῶνος Χριστιανοῦς
ὄντας, εἰ εὐχῆς
ἔκτενοδός πρὸς τὸν
θεὸν γενομένης, ἵ-
στορεῖται τοὺς μὲν

Παρισιακοῦ
κώδικος 1712
(Graechter
σ. 521 - 523)

Οὗτος οὖν ὁ
Μάρκων ζήσας ἐτη
ιθ' ἐδασίλευσε ἐτη
ιθ' μετὰ μὲν τοῦ
Βήρου τοῦ γαμ-
βροῦ αὐτοῦ ἐτη ι'
καὶ μετὰ θάνατον
Βήρου μόνος θ'.
Πολεμοδότης δὲ
Μάρκου Γερμανοῦς
καὶ Σαρμάτας, εἴ-
ψει τῆς στρατείας
πιεζομένης καὶ διὰ
τοῦτο κινδυνευού-
σης, τοὺς ἐπὶ τῆς
Μελιτινῆς οὕτω
καλουμένους λεγε-
ῶνας, Χριστιανοῦς
ὄντας, εἰ εὐχῆς
ἔκτενοδός πρὸς θεὸν
γενομένης τοὺς μὲν
πολεμίους κεραυ-

Βατικανικοῦ
κώδικος 163
(Graechter σ. 522).

Μάρκος Ἀντωνί-
νους ὁ φιλόσοφος
ἐδασίλευσεν ἐτη ιθ'
μετὰ Βήρου τοῦ
γαμβροῦ αὐτοῦ.
Πολεμοδότης Μάρ-
κου Γερμανοῦς καὶ
Σαρμάτας, εἴψει
τῆς στρατείας πιε-
ζομένης καὶ διὰ
τοῦτο κινδυνευού-
σης, τοὺς ἐπὶ τῆς
Μελιτινῆς οὕτω
καλουμένους λεγε-
ῶνας Χριστιανοῦς
ὄντας, εἰ εὐχῆς
ἔκτενοδός πρὸς τὸν
θεὸν γενομένης
τοὺς μὲν πολεμίου
κεραυνοῦ βληθῆναι,
ὄμωρον δὲ τοὺς Ῥω-
μαίους παραμυθί-

Ε. Δ. της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

... γράφει πρὸς
κατάκληξιν¹⁾,...
τιμῆσαι Χριστιανούς,
τὴν δὲ λεγεῶνα
κεραυνοδόλον προσαγορεύσαι²⁾.

μάτους παραμυθίσασθαι. Ὅπερ σφόδρως καταπλήξαν τὸν βασιλέα, γράφει τιμῆσαν Χριστιανούς, τὴν δὲ λεγεῶνα κεραυνοδόλον προσαγορεύσαι.

πολεμίους κεραυνῶν βάλειν, ἡμέρη δὲ τοῦ Ῥωμαίου παραμυθίσασθαι ὕπερ, ὡς φασὶ σφόδρως καταπλήξαν τὸν Μάρκον, γράφει τιμῆσαν Χριστιανούς, τὴν δὲ λεγεῶνα κεραυνοδόλον προσαγορεύσαι.

νῶ βλήθῃναι, ὁρῶν δὲ τοῦ Ῥωμαίου παραμυθίσασθαι. Ὅπερ ὡς φασὶ σφόδρως καταπλήξαν τὸν Μάρκον, γράφει τιμῆσαι Χριστιανούς, τὴν δὲ λεγεῶνα κεραυνοδόλον προσαγορεύσαι.

σασθαι ὕπερ ὡς φασὶ σφόδρως καταπλήξαι τὸν Μάρκον καὶ γράψαι τιμῆσαι Χριστιανούς, τὴν δὲ λεγεῶνα κεραυνοδόλον προσαγορεύσαι.

Κωδὶς
τῆς μονῆς Κα-
ρακάλλου.

Ἐπὶ τούτου δὲ Βαρδισάνης τις Ἰσώρος, ὡς φησὶ Κλήμης, διαλεκτικώτατος καὶ σοφός ἦν³, ὡς τε θαυμάζεσθαι αὐτοῦ τὸν πρὸς Ἄντωνίνον κατὰ εἰμαρμένῆς λόγον.

Κεδρηνοῦ

Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 439, β-γ.

Καὶ Βαρδισάνης δὲ τις Ἰσώρος διαλεκτικώτατος καὶ σοφός ἦν, ὡς τε θαυμάζεσθαι αὐτοῦ πρὸς τοῦ Ἄντωνίνου τὸν κατὰ εἰμαρμένῆς λόγον.

Λέοντος Γραμματικοῦ

Ἐκδ. Βόννης σ. 70, 1-3.

Ἐπὶ Ἄντωνίνου Οὐήρου Βαρδισάνης τις Ἰσώρος διαλεκτικώτατος καὶ σοφός ἦν, ὡς τε θαυμάζεσθαι αὐτοῦ τὸν πρὸς Ἄντωνίνον κατὰ εἰμαρμένῆς λόγον.

Παρισιακοῦ

κώδικος 1712.
 (Uraechter σ. 522).

Ἐπὶ τούτου καὶ Βαρδισάνης τις Ἰσώρος³ διαλεκτικώτατος καὶ σοφός ὡς τε θαυμάζεσθαι (τὰ ὡς τε θαυμάζεσθαι αὐτοῦ) Ἰσώρος διαλεκτικώτατος καὶ σοφός ἦν, ὡς τε θαυμάζεσθαι αὐτοῦ τὸν πρὸς Ἄντωνίνον κατὰ εἰμαρμένῆς λόγον.

Κωδῆς
Καρακάλλου.

Κεδρηνοῦ

Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 440,20-441,2.

Οὗτος δὲ ὁ Μάρκος σφόδρ ἦν πάνυ καὶ ἐνάρετος¹, καὶ τὴν Ῥώμην ἐκ πολλῶν πολέμων διασωσάμενος καὶ ἀγαπηθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα ἀπέθανε φαρμακευθεὶς ὑπὸ Κομόδου² τοῦ ἰδίου υἱοῦ. Τὴν δὲ μνήμην τῆς ἀρετῆς ἢ βουλῆ ἔχουσα μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευταίην χρυσῶν ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν³.

Οὗτος ὁ Μάρκος πάνσοφος ἦν καὶ ἐνάρετος, καὶ τὴν Ῥώμην ἐκ πολλῶν πολέμων διασωσάμενος ἠγαπήθη σφόδρα ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Ἀπέθανε δὲ φαρμακευθεὶς ὑπὸ Κομόδου τοῦ ἰδίου υἱοῦ. Τὴν δὲ μνήμην τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἢ βουλῆ ἔχουσα μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευταίην χρυσῶν ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησε.

Λέοντος Γραμματικοῦ

Ἐκδ. Βόννης σ. 70,2-12.

Οὗτος ὁ Μάρκος σφόδρ ἦν πάνυ καὶ ἐνάρετος, καὶ τὴν πόλιν ἐκ πολλῶν πολέμων διασωσάμενος καὶ ἀγαπηθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα ἀπέθανε φαρμακευθεὶς ὑπὸ Κομόδου τοῦ ἰδίου υἱοῦ. Τὴν δὲ μνήμην τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἢ βουλῆ ἔχουσα μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευταίην χρυσῶν ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν.

Παρισιακοῦ

κώδικος 1712
(Praechter σ. 522)

Οὗτος δὲ ὁ Μάρκος σφόδρ ἦν πάνυ καὶ ἐνάρετος καὶ τὴν Ῥώμην ἐκ πολλῶν πολέμων διασωσάμενος εὖ καὶ ἠγαπήθη σφόδρα ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Ἀπέθανε δὲ φαρμακευθεὶς ὑπὸ Κομόδου τοῦ ἰδίου υἱοῦ. Τὴν δὲ μνήμην τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἢ βουλῆ ἔχουσα μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευταίην χρυσῶν ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν.

Βατικανικοῦ

κώδικος 163
(Praechter σ. 522).

Οὗτος δὲ ὁ Μάρκος σφόδρ ἦν πάνυ καὶ ἐνάρετος, καὶ τὴν Ῥώμην ἐκ πολλῶν πολέμων διασωσάμενος καὶ ἀγαπήθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα ἀπέθανε φαρμακευθεὶς ὑπὸ Κομόδου τοῦ ἰδίου υἱοῦ. Τὴν δὲ μνήμην τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἢ βουλῆ ἔχουσα μετὰ τὴν τελευταίην χρυσῶν ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν.

1) ἐνάρετος 2) κομόδου 3) ἐτίμησαν

Κωδὴς τῆς μονῆς Καρακάλλου.

Κόμοδος υἱὸς Μάρκου ἑβασίλευ- σεν ἔτη δώδεκα [μῆνας πέντε. Οὗ- τος εἶχε τρίαξ ξανθὰς εὐκουλίας χρυσῶν, ἦν δὲ φι- λοκύβητος]

... [συνέ]- πθη δὲ πολλὰ κακὰ παθεῖν τὴν Ῥώμην ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ- τοῦ. Ὡς φησὶ δὲ Ἀφρικανὸς ὁ σο- φώτατος, ὅτι ἐπὶ τούτου Κλήμησις ὁ Στρωματεὺς ἐν Ἀ- λεξανδρείᾳ ἐγνω- 1) Κόμοδος 2) εἶχε 3) ἦν 4) ὡς φησὶ

Κεδρηνοῦ
Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 441, β-13.

Κόμοδος υἱὸς Μάρκου ἑβασίλευ- σε ἔτη ἰδ' μῆνας θ'. Οὗτος εἶχε τρίαξ ξανθὰς, εὐκουλίας χρυσῶν. Ἦν δὲ φι- λοκύβητος καὶ μοι- χικώτατος πάντων, ὃν καὶ φασὶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δώδεκα λέ- οντας φονεῦσαι. Γέγονε δὲ καὶ πο- δαλγὸς καὶ κατω- δαρής. Συνέδη δὲ πολλὰ κακὰ πα- θεῖν τὴν Ῥώμην ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ- τοῦ· λημοὺ γὰρ γε- νομένου δισχίλιαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐτε- λεύτησαν. Ἀφρι- κανὸς δὲ φησὶν ὁ χρονογράφος ὅτι

Λέοντος Γραμματικοῦ
Ἐκδ. Βόννης σ. 71, 1 6 καὶ 8-12.

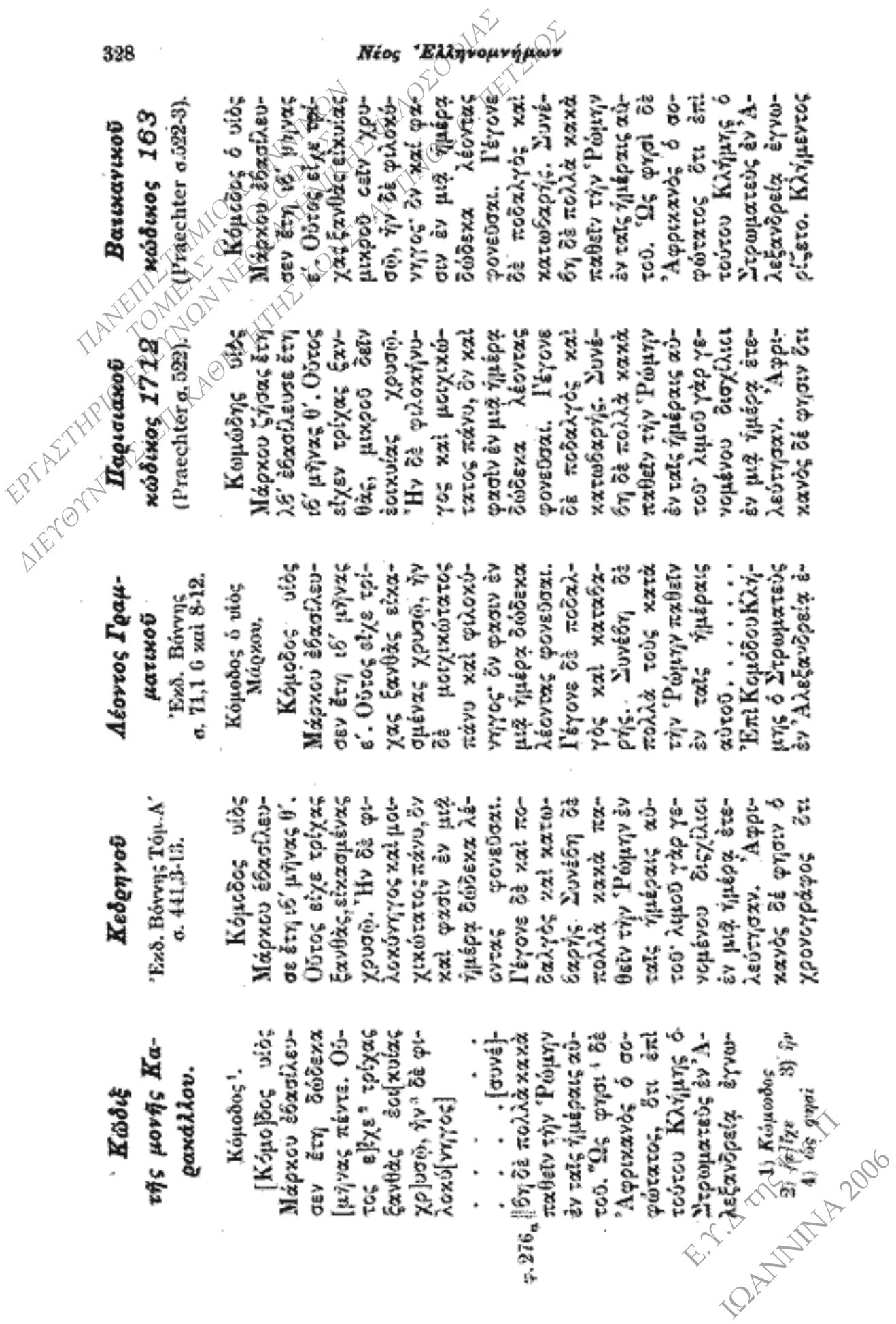
Κόμοδος ὁ υἱὸς Μάρκου, Κόμοδος υἱὸς Μάρκου ἑβασίλευ- σεν ἔτη ἰδ' μῆνας ε'. Οὗτος εἶχε τρία- χας ξανθὰς εὐκουλίας χρυσῶν, ἦν δὲ μοιχικώτατος πάντων καὶ φιλοκύ- βητος ὃν φασὶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δώδεκα λέοντας φονεῦσαι. Γέγονε δὲ ποδαλ- γὸς καὶ καταδα- ρής. Συνέδη δὲ πολλὰ τοὺς κατὰ τὴν Ῥώμην παθεῖν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. . . . Ἐπὶ Κομόδου Κλή- μησις ὁ Στρωματεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐ-

Παρισιακοῦ
κώδικος 1712 (Praechter σ. 522).

Κομόδης υἱὸς Μάρκου ζήσας ἔτη λδ' ἑβασίλευσε ἔτη ἰδ' μῆνας θ'. Οὗτος εἶχεν τρίαξ ξαν- θὰς, μικροῦ δὲ ἐν εὐκουλίας χρυσῶν. Ἦν δὲ φιλοκύβη- τος καὶ μοιχικώ- τατος πάντων, ὃν καὶ φασὶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δώδεκα λέοντας φονεῦσαι. Γέγονε δὲ ποδαλγὸς καὶ κατωδαρής. Συνέ- δη δὲ πολλὰ κακὰ παθεῖν τὴν Ῥώμην ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ- τοῦ· λημοὺ γὰρ γε- νομένου δισχίλιαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐτε- λεύτησαν. Ἀφρι- κανὸς δὲ φησὶν ὅτι

Βασιανικοῦ
κώδικος 163 (Praechter σ. 522-3).

Κομόδος ὁ υἱὸς Μάρκου ἑβασίλευ- σεν ἔτη ἰδ' μῆνας ε'. Οὗτος εἶχε τρία- χας ξανθὰς εὐκουλίας μικροῦ ἐν χρυ- σῶν, ἦν δὲ φιλοκύ- βητος ὃν καὶ φασὶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δώδεκα λέοντας φονεῦσαι. Γέγονε δὲ ποδαλγὸς καὶ κατωδαρής. Συνέ- δη δὲ πολλὰ κακὰ παθεῖν τὴν Ῥώμην ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ- τοῦ. Ὡς φησὶ δὲ Ἀφρικανὸς ὁ σο- φώτατος ὅτι ἐπὶ τούτου Κλήμησις ὁ Στρωματεὺς ἐν Ἀ- λεξανδρείᾳ ἐγνω- ρίστο. Κλήμησις

ὁ δὲ φοιτητὴς Ὀρι-
μέντος ἐγένετο. Ἄλ-
λα καὶ Μοντανὸς
αἰρεσιάρχης τότε
ἦν, ὃς ἐαυτὸν πα-
ράκλητον εἶλε-
γεν εἶναι.

ἐπὶ τούτου Κλή-
μης ὁ Στρωματεὺς
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐ-
γνωρίζετο. Κλή-
μης δὲ φοιτητὴν
Ὀριγένους ἐγένετο.
Ἄλλα καὶ Μον-
τανὸς αἰρεσιάρχης
τότε ἦν, ὃς ἐαυτὸν
παράκλητος ἐλε-
γεν εἶναι.

γνωρίζετο. Κλή-
μης δὲ φοιτητὴς
Ὀριγένους ἐγένετο.
Ἄλλα καὶ Μον-
τανὸς αἰρεσιάρχης
τότε ἦν, ὃς ἐαυτὸν
παράκλητον ἐλε-
γεν εἶναι.

ἐπὶ τούτου Κλήμης
ὁ Στρωματεὺς ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ ἐ-
γνωρίζετο. Κλή-
μης δὲ φοιτητὴς
Ὀριγένους ἐγένετο.
Ἄλλα καὶ Μοντα-
νὸς αἰρεσιάρχης
τότε ἦν, ὃς ἐαυτὸν
παράκλητον ἐλε-
γεν εἶναι.

ρίζετο. Κλήμεντος
δὲ φοιτητὴς Ὀρι-
γένους ἐγένετο. Ἄλ-
λα καὶ Μοντανὸς
αἰρεσιάρχης τότε
ἦν, ὃς ἐαυτὸν πα-
ράκλητον εἶναι ἐ-
λεγεν.

Βασιλικῶν
κώδικος 163
(Praechter σ. 523).

Παρισιακῶν
κώδικος 1712
(Praechter σ. 522).

**Λέοντος Γραμ-
ματικῶν**
Ἐκδ. Βόννης
σ. 71,7-8.

Κεδρηνοῦ
Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α'
σ. 441,13-14.

Κώδιξ
**τῆς μονῆς Κα-
σακάλλου.**

Τὸν δὲ Κόμοδον
Νάρκισσός τις τῶν
οἰκείων αὐτοῦ ἀπ-
έπνιξεν ἐν τῷ λου-
τρῷ.

Τούτον Νάρκισ-
σός τις τῶν οἰκείων
αὐτοῦ τῷ λουτρῷ
ἀπέπνιξεν.

Νάρκισσός δέ
τις τῶν οἰκείων αὐ-
τοῦ ἀπέπνιξεν αὐ-
τὸν ἐν τῷ λουτρῷ.

Τούτον Νάρκισ-
σός τις τῶν οἰκείων
αὐτοῦ ἐν λουτρῷ
ἀπέπνιξε.

Ἐν δὲ Κόμοδῳ
Νάρκισσός τις τῶν
οἰκείων αὐτοῦ ἀπ-
έπνιξεν ἐν τῷ λου-
τρῷ.

Ε.Υ.Δ. Τ.Ε.Ι. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
1) μοναχὸς 2) ἦν
3) κοίμαδος
4) ἀπέπνιξεν

<p>Κώδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου</p>	<p>Κεδρηνοῦ 'Εκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 441.15-22.</p>	<p>Λέοντος Γραμματικοῦ 'Εκδ. Βόννης σ. 71.13-18.</p>	<p>Παρισιακοῦ κώδικος 1712 (Praechter σ. 523).</p>	<p>Βατικανικοῦ κώδικος 163 (Praechter σ. 523).</p>
<p>Περτινάξ¹. Περτινάξ ἐθαί- λευσεν ἡμέρας π^ς, μήτε τὴν γυναῖκα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς τὸ παλάτιον εἰς- αγαγὼν, ἀλλ' ἐά- σας² παρὰ πάππῳ διατάσθαι. Ἐπὶ δὲ Περτινάκος, ὡς φη- σιν³ Εὐσέβιος, ἦν Σύμμαχος, εἰς τὸν ἐρμηνευτῶν τῆς τῶν Ἑβραίων γρα- φῆς, Ἑβιωνάτος τὴν αἴρσιν⁴, ἀλλὰ καὶ Πορφύριος ὁ καὶ Πορφύριος ὁ</p>	<p>Περτινάξ ἐθαί- λευσεν ἡμέρας π^ς, μήτε τὴν γυναῖκα μήτε τὰ τέκνα εἰς τὸ παλάτιον ἀγα- γῶν, ἀλλ' ἐάσας πα- ρὰ τῷ πάππῳ δι- ατάσθαι. Οὗτος ἐ- σφάγη παρὰ τὸν στρατιωτῶν. Ἐπὶ Περτινάκος εἰς τὸν ἐρμηνευτῶν Ἑβι- ωνάτος τὴν αἴρσιν ἦν ἀλλὰ καὶ Πορ- φύριος φιλόσοφος ὁ κατὰ Χριστι- ανῶν γράψας καὶ Ἐφρικανὸς ὁ σο- φώτατος.</p>	<p>Περτινάξ (τοῦ ξ διασεσθέντος καὶ ἀρτικατασιαθεν- τος εἴτα νεοτέροι χειρὶ διὰ ξ) ἕρσας ἔτη ξ' μηνῶς ὁ ἐ- σασθλευσε ἡμέρας π^ς, μήτε τὴν γυ- ναῖκα ἢ τὰ τέκνα εἰς τὸ παλάτιον ἀ- γαγῶν, ἀλλ' ἐάσας παρὰ τῷ πάππῳ δι- ατάσθαι. Ἐπὶ τού- του, ὡς φησὶν Εὐ- σέβιος, ἦν Σύμμα- χος, εἰς τὸν ἐρμυ- νευτῶν τῆς τῶν Ἑβραίων γραφῆς, Ἑβιωνάτος τὴν αἴ- ρσιν, ἀλλὰ καὶ Πορ- φύριος φιλόσο- φος ὁ κατὰ Χρι- στιανῶν γράψας.</p>	<p>Περτινάξ ἐθαί- λευσεν ἡμέρας π^ς, μήτε τὴν γυναῖκα ἢ τὰ τέκνα εἰς τὸ παλάτιον ἀγαγῶν, ἀλλ' ἐάσας παρὰ τῷ πάππῳ διατά- σθαι. Ἐπὶ τούτου, ὡς φησὶν Εὐσέβιος, ἦν Σύμμαχος, εἰς τὸν ἐρμηνευτῶν τῆς τῶν Ἑβραίων γραφῆς, Ἑβιωνάτος τὴν αἴρσιν, ἀλλὰ καὶ Πορφύριος φι- λόσοφος ὁ κατὰ Χριστιανῶν γρά- ψας. Ὁ δὲ Περτι- νάξ ἐσφάγη ὑπὸ τὸν στρατιωτῶν.</p>	

1) Περτινάξ διορ-
θωθὲν ἐκώσθη διὰ τῶν
τελεμμάτων π καὶ ξ
εἰς Περτινάξ 2) Περ-
τινάξ 3) ἐόσας
4) ὡς φησὶν 5) ἦν
6) αἴρσιν

φιλόσοφος ὁ κατὰ Χριστιανῶν ἡ γράψας. Ὁ δὲ Περτινάξ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

νοὺς πατῆρ ἐμαρτύρησεν. Οὗτος Περτινάξ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Κώδιξ τῆς μονῆς Καρακάλλου.

Κεδρηνοῦ
Ἐκδ. Βόννης Ἰόμ. Α' σ. 442, 1-5.

Ἰουλιανὸς Δίδιος ἐδασίλευσεν ἡμέρας ξ'. Φαυλότατος ὢν τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ἔργοις ἀνοσιουργὸς καὶ χυδαῖος ἔραστὴς ὡς διὰ τὸ ἀσχρῶς βιοῦν καὶ ἀπανθρώπως ὑπὸ τῆς βουλῆς θανάτου ψιφισθεὶς ἐ-

Ἰουλιανὸς Δίδιος ἐδασίλευσεν ἡμέρας ξ'. Δίδιος δὲ ἐπεκλήθη διὰ τὸ ὑπὸ δῶρων λαθεῖν τὴν βασιλείαν. Φαυλότατος δὲ ἦν τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ἔργοις ἀνοσιουργὸς καὶ χυδαῖος ἔραστὴς ὡς διὰ τὸ ἀσχρῶς βιοῦν καὶ ἀπανθρώπως ὑπὸ τῆς βουλῆς θανάτου κατα-

Ἐπὶ τούτων Λεωνίδης ὁ τοῦ κακὸφρονος Ὀργένου πατῆρ ἐμαρτύρησεν. Ὁ δὲ Περτινάξ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Παρισιακοῦ κώδικος 1712
(Praechter σ. 528).

Ἰουλιανὸς Δίδιος ἔρασε ἐπιξ' ἡμέρας ξ'. Δίδιος δὲ ἐπεκλήθη διὰ τὸ ὑπὸ δῶρων λαθεῖν τὴν βασιλείαν. Φαυλότατος δὲ ἦν τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ἔργοις ἀνοσιουργὸς καὶ χυδαῖος ἔραστὴς ὡς διὰ τὸ ἀσχρῶς βιοῦν καὶ ἀπανθρώπως ὑπὸ τῆς βουλῆς θανάτου κατα-

Βατικανικοῦ κώδικος 163
(Praechter σ. 524)

Ἰουλιανὸς Δίδιος ἐδασίλευσεν ἡμέρας ξ'. Φαυλότατος δὲ ἦν τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ἔργοις ἀνοσιουργὸς καὶ χυδαῖος ἔραστὴς ὡς διὰ τὸ ἀσχρῶς βιοῦν καὶ ἀπανθρώπως ὑπὸ τῆς βουλῆς θανάτου ψιφισθεὶς ἐσφάγη μετὰ βούλησιν ἐν τῷ σφάττεσθαι ἑ-

σφάγη, μεγάλη ε-
πιδώμενος ἐν τῷ
σφάττεσθαι Ἴτ' γὰρ
δεινὸν ἐποίησα;

ψηφισθεὶς ἐσφάγη.

νάτη καταψήφι-
σθεὶς ἐσφάγη με-
γάλα ἐπιδώμενος
Ἴτ' γὰρ δεινὸν ἐ-
ποίησα;

ποίησα;

Κώδιξ
της μονης Κα-
ρακάλλου.

Κεδέηνοῦ
Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α'
σ. 412, 6-17.

Λέοντος γραμ-
ματικοῦ
Ἀκδ. Βόννης
σ. 72, 6-17.

Παρισιακοῦ
κώδικος 1712
(Praechter σ. 524).

Βατικανικοῦ
κώδικος 163
(Praechter σ. 524).

Σεβήρος¹.
Σεβήρος² ἐθαλί-
σλευσεν ἔτη ις' μη-
μήνας γ'. Οὗτος, ὁ
τὸ Βυζάντιον πα-
ραλαβὼν, τὰ τεί-
χη αὐτοῦ καθεΐλεν.
ἔρχε δὲ τὸ Βυζάν-
τιον πύργους ἐπὶ τὰ
ἐκ τῶν θρακικῶν³
πυλῶν ἀρχομένους
καὶ ἐπὶ τὴν ἀρ-
κτικὴν θάλασσαν
καθίσταστας, καὶ
1) Σεβήρος 2) Σεβ-
ήρος 3) εἶχε
1) θρακικῶν

Σεβήρος ἐθαλί-
λευσεν ἔτη ις' μη-
νάς γ'. Σεβήρος δὲ
ὁ ἀρετικὸς λέγε-
ται. (Οὗτος τὸν ἐν
Βρετανίᾳ νικήσας
πόλεμον ἀπὸ θα-
λάσσης εἰς θάλασ-
σαν περιετείχισε
τὴν νῆσον σταδίοις
χιλίοις. Οὗτος, τὸ
Βυζάντιον παρα-
λαβὼν, τὰ τείχη
αὐτοῦ καθεΐλεν.
ἔρχε δὲ τὸ Βυζάν-
τιον πύργους ἐπὶ τὰ
ἐκ τῶν θρακικῶν

Σεβήρος.
Σεβήρος ἐθαλί-
λευσεν ἔτη ις' μη-
νάς γ'. Οὗτος, τὸ
Βυζάντιον παρα-
λαβὼν, τὰ τείχη
αὐτοῦ καθεΐλεν.
ἔρχε δὲ πύργους
ἐπὶ τὰ ἐκ τῶν θρα-
κικῶν πυλῶν ἀρ-
χομένους καὶ ἐπὶ
τὴν ἀρκτικὴν θά-
λασσαν καθίστασ-
τας, καὶ τούτων εἰ-
τις ἐν ἐτέρῳ πύρ-
γῳ προσέληθεν, οὐ-
δεμίᾳ ἀσθηνίᾳ τῶς

Σεβήρος ἢ Σε-
βήρος. Σεβήρος
γὰρ ἀρετικὸς λέ-
γεται. ἔρχε δὲ ἔτη
ις' μήνας γ' ἡμέ-
ρας κς' ἐθαλίλευ-
σεν ἔτη ις' μήνας
γ'. Οὗτος, τὸ Βυ-
ζάντιον παρὰ λα-
βὼν, τὰ τείχη αὐ-
τῆς καθεΐλε. ἔρχε
δὲ τὸ Βυζάντιον
πύργους ἐπὶ τὰ ἐκ
τῶν θρακικῶν πυ-
λῶν ἀρχομένους
καὶ ἐπὶ τὴν ἀρ-
κτικὴν θάλασσαν

Σεβήρος ἐθαλί-
λευσεν ἔτη ις' μη-
νάς ἐπτά. Οὗτος δὲ
τὸ Βυζάντιον πα-
ραλαβὼν, τὰ τείχη
αὐτοῦ καθεΐλεν.
ἔρχε δὲ πύργους
ἐπὶ τὰ ἐκ τῶν θρα-
κικῶν πυλῶν ἀρ-
χομένους καὶ ἐπὶ
τὴν ἀρκτικὴν θά-
λασσαν καθίστασ-
τας⁴ καὶ τούτων εἰ-
τις ἐν ἐτέρῳ πύρ-
γῳ προσέληθεν, οὐ-
δεμίᾳ τῶς ἀλλοίᾳς
ἐγένετο ἀσθηνίᾳ εἰ

Νέος Ἑλληνομαθητικὸς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΡΙΟΣ

δὲ ἐν τῷ πρώτῳ πύργῳ ἐδόξασεν ἢ καὶ λίθον ἐσάλευσεν, αὐτὸς τε ἤχει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐφεξῆς μετεδίδον τῆς ἡχῆς. Ἐκτίσσε δὲ καὶ τὸ δημόσιον λοστρόν τὸ λεγόμενον Βουζάντιον διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ πρότερον ἀγγλῶν χαλκῆν τοῦ ἡλίου ἕστασθαι ἦν ἰδίᾳ Θράκης τῆ ἰδίᾳ γλώσσῃ Ζευξίππον ἐλεγον, ἠχοδόμησε δὲ καὶ καὶ καὶ ἐν τῷ ἀκροπόλει τῷ Ἡλίου πλῆσιον τῶν ἐκείσε ὄντων δύο ἱερῶν τῆς τε Ἀρτέμιδος καὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ κυνήγιον πᾶν μέγα καὶ θέατρον κατέ-

καθήκοντας. Καὶ τούτων εἰ τις ἐν ἐτέρῳ πύργῳ προσήλθεν, οὐδεμία αἰσθῆσις τοῖς ἄλλοις ἐγένετο· εἰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ πύργῳ ἀκούσθαι εἶδεν, αὐτὸς τε ἤχει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐφεξῆς μετεδίδου καὶ τὸ Ζευξίππον λοστρόν ἐκτίσσε Βουζάντιον, καὶ τὸ πρῶτον κτίσμα τῷ ἵπποδρόμῳ παρέδωκε, καὶ κυνήγιον καὶ θέατρον αὐτοῖς κατασκεύασεν.

ἄλλοις ἐγένετο· εἰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ πύργῳ ἀνεδόξασεν ἢ καὶ λίθον ἐσάλευσεν, αὐτὸς τε ἤχει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐφεξῆς μετεδίδου τῆς ἡχῆς. Οὗτος καὶ τὸ Ζευξίππον λοστρόν ἐκτίσσε Βουζάντιον, καὶ τὸ πρῶτον κτίσμα τῷ ἵπποδρόμῳ παρέδωκε, καὶ κυνήγιον καὶ θέατρον αὐτοῖς κατασκεύασεν.

πυλῶν ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τὴν ἀρκτόαν θάλασσαν καθήκοντας. Καὶ τούτων εἰ τις ἐν ἐτέρῳ πύργῳ προσήλθεν, οὐδεμία αἰσθῆσις τοῖς ἄλλοις ἐγένετο· εἰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ πύργῳ ἀνεδόξασεν ἢ λίθον ἐσάλευσεν, αὐτὸς τε ἤχει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐφεξῆς μετεδίδου τῆς ἡχῆς. Οὗτος καὶ τὸ Ζευξίππον λοστρόν ἐκτίσσε Βουζάντιον, καὶ τὸ πρῶτον κτίσμα τῷ ἵπποδρόμῳ παρέδωκε, καὶ κυνήγιον καὶ θέατρον αὐτοῖς κατασκεύασεν.

τούτων εἰ τις ἐν ἐτέρῳ πύργῳ προσήλθεν, οὐδεμία αἰσθῆσις τοῖς ἄλλοις ἐγένετο· εἰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ πύργῳ ἐδόξασεν ἢ καὶ λίθον ἐσάλευσεν, αὐτὸς τε ἤχει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐφεξῆς μετεδίδου τῆς ἡχῆς. Οὗτος καὶ τὸ Ζευξίππον λοστρόν ἐκτίσσε Βουζάντιον, καὶ τὸ πρῶτον κτίσμα τῷ ἵπποδρόμῳ παρέδωκε καὶ κυνήγιον καὶ θέατρον αὐτοῖς κατασκεύασεν.

1) πύργον 2) ἐπί-
τετο 3) βουζάντιον
4) κυνήγιον

ναντι τοῦ ἱεροῦ
τῆς Ἀφροδίτης καὶ
τοῦ ἱεροῦ Ἰσίδης

**Κώδις
τῆς μονῆς Κα-
ρακάλλου.**

Ἐπὶ τούτου ἤχ-
μαζε καὶ Ὀργι-
νῆς, ὅς πονηρῶν
ζῳικίων ὑφῆγγί-
της ἰγενόμενος αἰ-
ρέσεις ἑνέσπειρε,
λόγοις πύθνοις
τοὺς ἀφελεστέρους
πεῖθων καὶ πρὸς
(πέλος τοῦ φιλέλου)
. . . . .

Κεδρηνοῦ

Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α΄
σ. 442, 21.

Ἐπὶ τούτου ἤχ-
μαζεν Ὀργιάνης,
ὅστις εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν ὦν μεγίστην
εἰς τὸν θεῖον λόγον
σπουδῆν κατεδάλ-
λατο . . . . .

**Δέοντος γραμ-
ματικοῦ**

Ἐκδ. Βόννης
σ. 72, 16-18.

Ἐπὶ τούτου ἤχ-
μαζε καὶ Ὀργι-
νῆς, ὅς ἐνέσπειρεν
ἐπὶ τῆς γῆς πονηρά
ζῳίκια καὶ πάσαν
ἀκαθαρσίαν ἐπε-
δείξατο.

**Βασικανοῦ
κώδικος 103**

(Praecliter σ. 921)

Νέος Ἑλληνομνημον

Ἐπὶ τούτου ἤχ-
μαζε καὶ Ὀργι-
νῆς, ὅς πονηρῶν ζῳ-
ικίων ὑφῆγγίτης
γενόμενος αἰρέσεις
ἐνέσπειρε, λόγοις
πύθνοις τοὺς ἀφελ-
εστέρους πεῖθων
καὶ πρὸς ἑαυτὸν τῆ
τούτων κομψεία ἐ-
πισυρόμενος καὶ
μετεμύχτωσιν ἐδό-
ξα ἔπαινον ἄλλου εἰς
ἄλλον τὴν φύσιν
μεταδαινύσασθαι.

Ε. Γ. Δ. τῆς Κ. Π.
1) ἀφελής 2) ἐφ-
ηγήτης 3) ἀφῆσαι
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

**Κώδις
της μονής Κα-
ρακάλλου**

(Αβιτος).

ψ. 2^α ... || ἀκλασίας ἐ-
σφάγη, κακῶς τὸ
ζῆν ἀπορρίξας, καὶ
ἐθασλευσεν ἀνε-
αυτοῦ Ἀλέξανδρος
ὁ τούτου ἐξάδελ-
φος¹.

Κεδρηνοῦ

Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α'
σ. 450, 1-2.

ὅς διὰ τὰς ἀκα-
θαρσίας καὶ μι-
ρίας καὶ ἀκολασίας
αὐτοῦ ἐσφάγη, κα-
κῶς τὸ ζῆν ἀπορ-
ρίξας.

**Κώδις
της μονής Κα-
ρακάλλου.**

Ἀλέξανδρος ὁ Μα-
μαίας.

Ἀλέξανδρος ὁ
Μαμαίας ἐθασλευ-
σεν ἐτη γ' μῆνας
ἡ'. Ἐπὶ αὐτοῦ γέ-
γονε λιμὸς ἐν Ῥώ-
μῃ.

1) ἀδελφὸς καὶ ἄ-
κὴν τὸ Βερεκκικῶ.

**Λέοντος γραμ-
ματικῶ**

Ἐκδ. Βόννης
σ. 74, 7-8.

ἐσφάγη δὲ διὰ τὰς
ἀκαθαρσίας αὐτοῦ,
κακῶς τὸ ζῆν ἀ-
πορρίξας, καὶ ἐθασ-
λευσεν Ἀλέξαν-
δρος ἐξάδελφος
αὐτοῦ.

**Λέοντος γραμ-
ματικῶ**

Ἐκδ. Βόννης
σ. 74, 11-18.

Ἀλέξανδρος.
Ἀλέξανδρος ὁ
Μαμαίας ἐθασλευ-
σεν ἐτη γ' μῆνας
ἡ'. Ἐπὶ αὐτοῦ γέ-
γονε λιμὸς ἐν Ῥώ-
μῃ, ὅστε καὶ κρεῶν
αὐτοῦς ἀνθρωπι-
νων ἔψασθη. Οὐ-

Παρισιακῶ

κώδικος 1712
(Praechter σ. 526)

ὅς διὰ τὰς ἀκαθα-
ρίας καὶ μιανό-
κολασίας αὐτοῦ ἐ-
σφάγη, κακῶς τὸ
ζῆν ἀπορρίψας.

Παρισιακῶ

κώδικος 1712
(Praechter σ. 527).

Ἀλέξανδρος ὁ
τῆς Μαμαίας υἱὸς
ἐξάδελφος Ἀδία
ζῆσας ἐτη κδ' ἐθασ-
λευσεν ἐτη γ' μῆ-
νας ἡ'. Ἐπὶ αὐ-
τοῦ γέγονε λιμὸς
ἐν Ῥώμῃ, ὅστε καὶ
κρεῶν αὐτοῦς ἀν-

Βατικανικῶ

κώδικος 163
(Praechter σ. 526).

ὅσος ἐσφάγη διὰ
τὰς μιανό-
σίας αὐτοῦ, καὶ ἐ-
θασλευσεν Ἀλέ-
ξανδρος ἀδελφὸς
αὐτοῦ.

Βατικανικῶ

κώδικος 163
(Praechter σ. 527).

Ἀλέξανδρος ὁ
Μαμαίας ὁ ἀδελ-
φὸς Ἀδίτου ἐθασ-
λευσεν ἐτη δεκα-
τρία μῆνας ὅσος.
Ἐπὶ αὐτοῦ γέγονε
λιμὸς ἐν Ῥώμῃ,
ὅστε καὶ κρεῶν αὐ-
τοῦς ἀνθρωπιῶν

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἄψασθαι. Οὗτος ἐστρατεύσας κατὰ Περσῶν ἠττήθη κατὰ κράτος καὶ καταφρονήθεις ἐσφάγη. Μαμαία ἢ Ἀλεξανδρου μήτηρ θεοσεβής ἐτύγχανε καὶ τὸν Ὀριγένην ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρέβουσα μετεπέμψατο πρὸς ἑαυτήν, τῶν διδασχθῆναι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον.

Οὗτος ἐστρατεύσας κατὰ Περσῶν ἠττήθη κατὰ κράτος καὶ καταφρονήθεις ἐσφάγη. Μαμαία ἢ Ἀλεξανδρου μήτηρ θεοσεβής ἐτύγχανε καὶ τὸν Ὀριγένην ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρέβουσα μετεπέμψατο πρὸς ἑαυτήν, τῶν διδασχθῆναι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον.

Οὗτος ἐστρατεύσας κατὰ Περσῶν, προέβη κατὰ κράτος καὶ καταφρονήθεις ἐσφάγη. Μαμαία ἢ Ἀλεξανδρου μήτηρ θεοσεβής ἐτύγχανε καὶ τὸν Ὀριγένην ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρέβουσα μετεπέμψατο πρὸς ἑαυτήν, τῶν διδασχθῆναι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον.

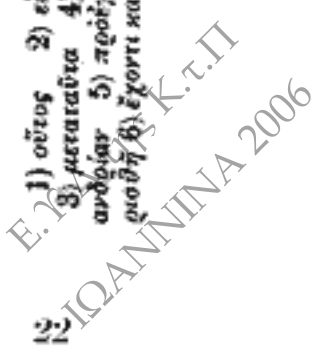
Οὗτος ἐστρατεύσας κατὰ Περσῶν ἠττήθη κατὰ κράτος καὶ καταφρονήθεις ἐσφάγη. Μαμαία ἢ Ἀλεξανδρου μήτηρ θεοσεβής ἐτύγχανε καὶ τὸν Ὀριγένην ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρέβουσα μετεπέμψατο πρὸς ἑαυτήν, τῶν διδασχθῆναι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον θέλουσα.

μῆ, ὥστε καὶ κρεῶν αὐτοῦ ἀνθρωπείων ἄψασθαι¹. Οὗτος ἐστρατεύσας κατὰ Περσῶν ἠττήθη κατὰ κράτος² καὶ καταφρονήθεις ἐσφάγη, καὶ προέβη κατὰ κράτος³ οἱ στρατιῶται Μαξιμίνου Μαμαία δὲ ἢ Ἀλεξανδρου μήτηρ, ὡς φησὶν⁴. Εὐσεβίος θεοσεβής⁵ ἐτύγχανε καὶ τὸν Ὀριγένην⁶ ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρέβουσα μετεπέμψατο πρὸς ἑαυτήν, τῶν διδασχθῆναι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον.

1) ἀνθρώπων ἀνασθαι 2) κατακείσας 3) προεβήλλοντο 4) ὡς φησὶν 5) θεοσεβής 6) ὀριγένην 7) διασχθῆναι

<p>Κωδὶς τῆς μονῆς Κασκάλλου.</p>	<p>Κεδρηνού 'Εκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 450, 13-20.</p>	<p>Λέοντος γραμματικού 'Εκδ. Βόννης σ. 75, 1-9.</p>	<p>Παρισιανού κώδικος 1712 (Parishter σ. 527)</p>	<p>Βατικανικού κώδικος 163 (Vat. chter σ. 527)</p>
<p>Μαξιμίνοσ. Μαξιμίνος ἐβασίλευσεν ἔτη ζ'. Οὐτος πομπήν ὄν τὸ πρότερον, εἴθ' οὕτως στρατιωτῆς γεγονὼς καὶ μετὰ ταῦτα¹ στρατηγὸς Ἄλεξάνδρου, δι' ἀνδρείαν² καὶ σώματος καὶ συνέσιν καὶ φρόνησιν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς προχειρίσθη βασιλεὺς. Ὅς ἔχθει τῷ πρός τῷ πρός Ἄλέξανδρον, ἢ πολλοὺς Χριστιανούς ἔχοντα καὶ τιμῶντα³,</p>	<p>Μαξιμίνος ἐβασίλευσεν ἔτη ζ'. Οὐτος πομπήν ὄν πρότερον, εἴθ' οὕτως στρατιωτῆς γεγονὼς καὶ μετὰ ταῦτα στρατηγὸς Ἄλεξάνδρου, δι' ἀνδρείαν σώματος καὶ συνέσιν καὶ φρόνησιν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς προχειρίσθη βασιλεὺς. Ὅς ἔχθει τῷ πρός Ἄλέξανδρον πολλοὺς Χριστιανούς ἔχοντα καὶ τιμῶντα διογμὸν ἤγειρε μέγαν κατὰ Χριστιανῶν. Ἐπάξιον δὲ τῆς αὐτοῦ ἀνοσιούργου γνώμης</p>	<p>Μαξιμίνος ἐβασίλευσεν ἔτη ζ'. Οὐτος πομπήν ὄν καὶ μετὰ ταῦτα στρατιωτῆς γεγονὼς, εἴθ' οὕτως στρατηγὸς Ἄλεξάνδρου, δι' ἀνδρείαν καὶ σώματος καὶ συνέσιν, μετὰ δὲ ταῦτα ἀπεσπάγη δολίως παρὰ Μαξιμου καὶ Βαλδίνου, ἀξιῶν τῆς ἑαυτοῦ ἀνοσιούργου γνώμης εὐρών τὸ τέλος. Μαξιμίνος ἔχθει τῷ πρός Ἄλεξάνδρον πολλοὺς Χριστιανούς ἔχον-</p>	<p>Μαξιμίνος ζήσας ἔτη ξε' ἐβασίλευσεν ἔτη ζε'. Οὐτος πομπήν ὄν τὸ πρότερον, εἴθ' οὕτως στρατιωτῆς γεγονὼς καὶ μετὰ ταῦτα στρατηγὸς Ἄλεξάνδρου, δι' ἀνδρείαν σώματος καὶ συνέσιν καὶ φρόνησιν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς προχειρίσθη βασιλεὺς. Ὅς ἔχθει τῷ πρός Ἄλέξανδρον πολλοὺς Χριστιανούς ἔχοντα καὶ τιμῶντα διογμὸν ἤγειρε μέγαν κατὰ Χριστιανῶν. Ἐπάξιον δὲ τῆς ἑαυτοῦ ἀνοσιούργου γνώ-</p>	<p>Μαξιμίνος ἐβασίλευσεν ἔτη ζε'. Οὐτος πομπήν ὄν τὸ πρότερον, εἴθ' οὕτως στρατιωτῆς γεγονὼς, μετὰ ταῦτα στρατηγὸς Ἄλεξάνδρου, δι' ἀνδρείαν σώματος καὶ συνέσιν καὶ φρόνησιν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς προχειρίσθη βασιλεὺς. Ὅς ἔχθει τῷ πρός Ἄλέξανδρον ὡς πολλοὺς Χριστιανούς ἔχοντα καὶ τιμῶντα διογμὸν ἤγειρε μέγαν κατὰ Χριστιανῶν. Ἐπάξιον δὲ τῆς ἑαυτοῦ ἀνοσιούργου γνώ-</p>

1) οὕτως 2) εἴθ
3) μετὰ ταῦτα 4) ἀνδρείαν 5) προχειρίσθη 6) ἔχοντα καὶ τιμῶντα

<p>διωγμὸν ἤγειρε μέ- γαν κατὰ Χριστι- ανῶν¹. Ἐπαξίον δὲ τῆς ἐκυτοῦ ἀνο- σιουργοῦ² γνώμης τὸ τέλος εὐρατο, σφαγείς³ δολίως παρὰ Μαξίμου⁴ καὶ Βαλδίνου.</p>	<p>τὸ τέλος εὐρατο, σφαγείς δολίως παρὰ Μαξίμου καὶ Βαλδίνου.</p>	<p>ἀνοσιουργοῦ γνώ- μης τὸ τέλος εὐ- ρατο, σφαγείς δολί- ως παρὰ Μαξί- μου καὶ Βαλδίνου.</p>	<p>μης τὸ τέλος εὐ- ρατο, σφαγείς δολί- ως παρὰ Μαξίμου καὶ Βαλδίνου.</p>
<p>Κώδις τῆς μονῆς Κα- ρακάλλου.</p>	<p>Κεδρήνοῦ Ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 450, 21-451, 2.</p>	<p>Λέοντος γραμ- ματικὸς Ἐκδ. Βόννης σ. 75, 10 18.</p>	<p>Βατικάνικοῦ κώδικος 163 (Praechter σ. 527).</p>
<p>Μάξιμος καὶ Βαλ- δίνος. Μάξιμος καὶ Βαλ- δίνος^δ ἐδασίλευσαν</p>	<p>Μάξιμος Βαλδί- νος καὶ Γορδιανὸς ἐδασίλευσαν μῆνας δύο, καὶ ἀπεσφάγη ὑπὸ στρατιωτῶν. Ὁ δὲ Γορδιανὸς προεγεγόνει κατὰ σφαιρὰ Μαξιμί- νου. Φίλιππος δὲ ὁ ἐπαρχὸς τὸν σίτον διακομισθῆναι τῷ</p>	<p>Μάξιμος καὶ Βαλ- δίνος ἐδασίλευσαν ἡμέρας κδ'. τῷ αὐ- τῷ δὲ τρόπῳ ἀπε- σφάγησαν καὶ οὐ- ρατοῦ ὑπὸ τῶν στρα- τιωτῶν. Ὁμοίως καὶ Γορδιανὸς ὁ προεγεγόνει κατὰ σφαιρὰ Μαξίμου καὶ αὐτὸς βασιλεύ-</p>	<p>Μάξιμος καὶ Βαλ- δίνος ἐδασίλευσαν ἡμέρας εἰκοσιδύο. Τῷ δὲ αὐτῷ τρόπῳ ἀπεσφάγησαν οὐ- ρατοῦ ὑπὸ τῶν στρα- τιωτῶν. Ὁμοίως καὶ Γορδιανὸς ὁ προεγεγόνει κατὰ σφαιρὰ Μαξιμί- νου καὶ αὐτὸς βα-</p>

¹ ἴδ. Πρὸς τὸν Ἰωάννην.
² ἴδ. Πρὸς τὸν Ἰωάννην.
³ ἴδ. Πρὸς τὸν Ἰωάννην.
⁴ ἴδ. Πρὸς τὸν Ἰωάννην.

ἡμέρας κβ', τῷ δὲ αὐτῷ τρόπῳ ἀπεσφάγγισαν καὶ οὗτοι¹ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ὁμοίως καὶ Γορδιανὸς ὁ προγεγονὸς καὶ σαρ παρὰ Μαξιμίμου² καὶ αὐτὸς βυβαϊεύσας ἀνγρέθη, ὡς κωλύσαντος Φιλίππου τοῦ ἐπάρχου τὸν στρον διακομισθῆναι τῷ στρατῷ. Οὗτος³ δὲ ὁ Φιλίππος ἦν πατήρ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐγενίας. Ἐπὶ δὲ⁴ Γορδιανοῦ, ὡς καὶ Γορδιανοῦ, ὡς φησὶν Εὐσέβιος, Ἀφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.

Ε. 2) α) οἷοι 2) καίσαρ παρμαζιμίον 3) οἷοι τος 4) ἦν 5) ἐκδὲ ὅ) οὐς φησὶν

στρατῷ ἐκόλυσεν. Οὗτος δὲ ἦν πατήρ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐγενίας.

σας ἀνγρέθη, ὡς κωλύσαντος Φιλίππου τοῦ ἐπάρχου τὸν στρον διακομισθῆναι τῷ στρατῷ. Οὗτος δὲ ὁ Φιλίππος ἦν πατήρ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐγενίας. Ἐπὶ Μαξιμίμου καὶ Γορδιανοῦ ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.

δὲ ὁ ὑπαρχὸς τὸν στρον διακομισθῆναι τῷ στρατῷ. Οὗτος δὲ ὁ κώλυσεν. Οὗτος δὲ ἦν πατήρ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐγενίας. Ἐπὶ Μαξιμίμου καὶ Γορδιανοῦ, ὡς φησὶν Εὐσέβιος, Ἀφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.

συλεύσας ἀνγρέθη, ὡς κωλύσαντος Φιλίππου τοῦ ἐπάρχου τὸν στρον διακομισθῆναι τῷ στρατῷ. Οὗτος δὲ ὁ Φιλίππος ἦν πατήρ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐγενίας. Ἐπὶ δὲ Γορδιανοῦ, ὡς φησὶν Εὐσέβιος, Ἀφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.

Βατικανικοῦ
κώδικος 163
(Graechter σ. 528).

Παρισιακοῦ
κώδικος 1712
(Graechter σ. 528).

Λέοντος γραμματικοῦ
'Εκδ. Βόννης
σ. 76,4-8.

Κεδρηνοῦ
'Εκδ. Βόννης Τόμ. Α'
σ. 451,20-24.

Κώδιξ
τῆς μονῆς Κα-
ρακάλλου.

Φίλιππος ἑδρασί-
λευσεν ἐτη πέντε,
ὡς ὑπῆρχε μὲν τῆς
τῶν Χριστιανῶν
πίστεως, σπουδα-
στῆς, συνέσει καὶ
ἐπιεικεῖα κεκο-
σμημένος, ὡρμάτο
δὲ ἀπὸ Βόστρας,
ἔνθα καὶ πόλιν ἠ-
κοδόμησεν ὀνομά-
σας αὐτὴν Φιλίπ-
πούπολιν. Οὗτος
σπονδὰς εἰργνικὰς
ἐποίησε μετὰ Σα-
πώρου βασιλέως
Περσῶν . . . .

Φίλιππος ἕγχεσε
ἐτη 5' ἑδρασίλευσεν
ἐτη 5', ὡς ὑπῆρχε
τῆς τῶν Χριστιαν-
ῶν πίστεως σπου-
δαστῆς, συνέσει καὶ
ἐπιεικεῖα κεκο-
σμημένος. Ὁρμάτο
δὲ ἀπὸ Βόστρας,
ἔνθα καὶ πόλιν ἠ-
κοδόμησεν, ὀνομά-
σας αὐτὴν Φιλίπ-
πούπολιν. Οὗτος
σπονδὰς εἰργνικὰς
ἐποίησε μετὰ Σα-
πώρου βασιλέως
Περσῶν . . . .

Φίλιππος ἑδρασί-
λευσεν ἐτη πέντε,
ὡς ὑπῆρχε μὲν τῆς
τῶν Χριστιανῶν
πίστεως, σπουδα-
στῆς, συνέσει καὶ
ἐπιεικεῖα κεκο-
σμημένος, ὡρμάτο
δὲ ἀπὸ Βόστρας,
ἔνθα καὶ πόλιν ἠ-
κοδόμησεν ὀνομά-
σας αὐτὴν Φιλίπ-
πούπολιν. Οὗτος
σπονδὰς εἰργνικὰς
ἐποίησε μετὰ Σα-
πώρου βασιλέως
Περσῶν . . . .

Μετὰ τούτον ἑ-
δρασίλευσε Φίλιπ-
πος ἐτη 5', ὡς ὑπ-
ῆρχε τῆς τῶν Χρι-
στιανῶν πίστεως
σπουδαστῆς, συνέ-
σει καὶ ἐπιεικεῖα
κεκοσμημένος.
'Ὁρμάτο δὲ ἀπὸ
Βόστρας τῆς ἑὐ-
ρώπης, ἔνθα καὶ
πόλιν ἠκοδόμησεν,
ὀνομάσας αὐτὴν
Φιλίππούπολιν.
Οὗτος σπονδὰς εἰ-
ργνικὰς ἐποίησε με-
τὰ Σαπώρου βασι-
λέως Περσῶν. . . .

Φίλιππος ἑδρασί-
λευσεν ἐτη 5'. Ὁς
ὑπῆρχε μὲν τῆς
τῶν Χριστιανῶν
πίστεως, σπουδα-
στῆς, συνέσει καὶ
ἐπιεικεῖα κεκο-
σμημένος ὡρμάτο,
δὲ ἀπὸ Βόστρας,
ἔνθα καὶ πόλιν ἠ-
κοδόμησεν, ὀνομά-
σας αὐτὴν Φιλίπ-
πούπολιν. Οὗτος
σπονδὰς εἰργνικὰς
ἐποίησε μετὰ Σα-
πώρου βασιλέως
(τέλος τοῦ φύλ-
λου). . . .

Δ) αποδοσαεῖς
2) ὡρμάτω 8) βού-
σιμος 11) μετοπολι-
σθη

E. I. Δ
IΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω παρατεθείσι χωρίοις τὰ ἐκ τοῦ Παρισιακοῦ κώδικος 1712 καὶ τοῦ Βατικανικοῦ 163 συνέθεσα ἐκ τῶν παρὰ τῷ κ. Καρόλῳ Praechter ἀκριβῶν σημειωμάτων καὶ τῆς δηλουμένης ὑπ' αὐτοῦ ἀντιστοιχίας πρὸς τὸν Κεδρηνὸν καὶ τὸν Λέοντα μετὰ τῶν ἐκασταχοῦ διαφορῶν τῶν εἰρημένων κωδίκων¹. Ἀμφότεραι αἱ ἐν τοῖς κώδιξι τούτοις ἐπιτομαὶ χρονικῶν ἀπεδείχθησαν διὰ τῶν μελετῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἀξιολογώταται ἐν σχέσει πρὸς τὰς χρονογραφίας τοῦ Κεδρηνοῦ καὶ τοῦ Λέοντος καὶ τὰς πηγὰς αὐτῶν. Καὶ δὴ πρῶτος ὁ κ. Patzig ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ κείμενον τοῦ Παρισιακοῦ 1712, οἷον περιελαμβάνετο ἐν ἀσχασιτέρῳ κώδικι ὀρθότερον τούτου παραδεδομένῳ, εἶνε ἢ κυρία πηγὴ τοῦ Κεδρηνοῦ, ἐξήγαγε δὲ καὶ νέα συμπεράσματα ἐκ τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. De Boor ἀποδείξεως², ὅτι Λέων ὁ γραμματικὸς καὶ ὁ Κεδρηνὸς ὡς καὶ ὁ Γεώργιος Μοναχὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ Βιενναίῳ κώδικι 40 καὶ τῷ Βατικανικῷ 153 ἐν ταῖς ἀφηγήσεσι τῶν κατὰ τοὺς Ῥωμαίους αὐτοκράτορας ἀπὸ τοῦ Καρακάλλα μέχρι τῆς ἀναρρήσεως τοῦ Διοκλητιανοῦ εἶχον πηγὴν ἄλλο βραχὺ χρονικόν, οὗ ἀπήχησις εἶνε σὺν τοῖς ἄλλοις ἢ ἐν τῷ Βατικανικῷ 163 ἐπιτομῇ, ἣς τὴν σημασίαν πρῶτος εἶχε καταστήσει ἐμφανῆ ὁ αὐτὸς De Boor³. Ὅποια δὲ ἡ σημασία τῶν δύο κωδίκων, τοῦ Παρισιακοῦ 1712 καὶ τοῦ Βατικανικοῦ 163, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ζητήματα ταῦτα εἶτι καταφανέστερον κατεδείχθη διὰ τῆς λεπτομεροῦς ἐξετάσεως τοῦ κ. Praechter⁴. Τὰ δὲ παρακαλλινὰ βραχεὰ ἀποσπάσματα προσθέτουσι νέαν διασκευὴν τοῦ ἀρχεγόνου χρονικοῦ, ὅπερ

¹ Praechter Die römische Kaisergeschichte bis auf Diokletian im cod. Paris. 1712 und cod. Vatic. 163 ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift τόμ. Ε' (1896) σ. 484 κ. ε.

² De Boor Römische Kaisergeschichte in byzantinischer Fassung ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift τόμ. Β' (1893) σ. 195 κ. ε.

³ Patzig Leo Grammaticus und seine Sippe ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift τόμ. Γ' (1894) σ. 470 κ. ε. — Τοῦ αὐτοῦ Über einige Quellen des Zonaras αὐτοῦ: τόμ. Ε' (1896) σ. 24 κ. ε.

⁴ Ἐνθ' ἀγ.

ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ τοῦ Κεδρηνοῦ καὶ τοῦ Λέοντος γραμματικοῦ, καὶ εἶνε λυπηρὸν, ὅτι μόνον τὰ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν σπαράγματα περιεσώθησαν καὶ δὲν ἔχομεν πλέον ἀκέραιον τὸν κώδικα, εἰς ὃν ταῦτ' ἀνήκον. Ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα ὄντ' ἀρκοῦσι μετὰ τὴν γενομένην ἰσχυρῆ ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰ χωρία τοῦ Κεδρηνοῦ, τοῦ Λέοντος γραμματικοῦ, τοῦ Παρισιακοῦ καὶ τοῦ Βατικανικοῦ κώδικος, ὅπως λάβωμεν ἔννοιάν τινα τῆς πρὸς τὰ τέσσαρα ταῦτα χρονικᾶ σχέσεως τοῦ κατακαλλينوῦ κώδικος.

Καὶ εἶνε μὲν προφανῶς μεγίστη ἡ συγγένεια αὐτοῦ πρὸς τὸν βατικανικόν, ἀλλ' ἔχει οὐχ ἥττον καὶ ἀξίας λόγου ἀπ' αὐτοῦ διαφορὰς, αἵτινες εἶνε τοιαῦται, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τοὺς δύο τούτους κώδικας ὡς δύο ἀπόγραφα ἀπορρεύσαντα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀρχετύπου, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὡς δύο διαφοροὺς διασκευὰς ἀναγοῦσας τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ἀρχαῖον χρονικόν, ἐξ οὗ ἐξεπήγασαν ὡς διάφοροι διασκευαὶ ὁ τε Κεδρηνὸς καὶ ὁ Λέων, ὁ Παρισιακὸς καὶ ὁ Βατικανικὸς καὶ τὰλλα συγγενῆ χρονικὰ ἀποτελοῦντα τὸ ὑπὸ τοῦ Patzig κληθὲν συγγενολόγιον (Sippe) τοῦ Λέοντος.